

men i Princippet er jeg fuldkommen enig med det ærede 1ste tingvalgte Medlem, og jeg har altsaa, hvor jeg kunde, søgt at gennemføre dette Princip.

Det ærede Medlem fremhævede særlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det vilde være rigtigst under Hensyn til de specielle Forhold, der gælder for Færøernes Vedkommende, i § 54 at bestemme, at denne Lov ved kgl. Anordning kan udvides til at gælde for Færøerne med de Lempelser, der følger af disse Øers særlige Forhold. Jeg indrømmer, at Forholdene paa Færøerne vel er noget for sig, særlig som Følge af Forskelligheder med Hensyn til Matrikelvæsenet, men Forskellighederne er dog ikke større end, at store Dele af denne Lov uforandret kan bringes i Anvendelse ogsaa paa Færøerne og for Restens Vedkommende med saadanne Lempelser, som ikke kan siges at være af principiel Betydning. Bl. a. af den Grund har jeg ment det rigtigst at optage § 54 i Lovforslaget, men der er ogsaa en anden Grund: det er af Betydning for de Forhandlinger, der jo altid føres med Lagtinget, med den færøske Amtmand o. s. v., forinden en Lov træder i Kraft paa Færøerne, at den danske Rigsdag — der sidder jo Repræsentanter for Færøerne i begge Ting — paa Forhaand har sagt, at man i og for sig finder det ønskeligt, at en Lov ogsaa kommer til at gælde for Færøerne med de Lempelser, der følger af disse Øers særlige Forhold, om hvilke Lempelser jo i øvrigt baade Administrationen og Lagtinget vil forhandle. Derfor vil jeg alligevel henstille til det ærede 1ste tingvalgte Medlem, naar Forholdene ligger, som de gør, at vi bevarer denne Bestemmelse, som ikke tilsigter at give Administrationen en Myndighed, der kunde tænkes misbrugt til mod Færingernes Villie at paa-tvinge dem et System, de ikke ønsker.

Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Johannes Pedersen), der var Ordfører for Socialdemokratiet, stillede sig jo ogsaa meget velvilligt til Forslaget og gjorde et Par Bemærkninger, til hvilke jeg kunde ønske at knytte nogle Udtalelser. Den første Bemærkning drejede sig om § 5 i Forslaget, en Bestemmelse, der definerer Begrebet „god Tro“. Maa jeg dertil sige: Naar man er inde paa saadanne Begreber som „god Tro“ og „ond Tro“, vil det jo aldrig være muligt at finde en Definition, som ikke giver Anledning til Tvivl i forskellige Retninger, og som ikke til syvende og sidst kan give Anledning til Retstrætter, der ender med et Bevisspørgsmaal, men de her foreslaaede Bestemmelser er i det hele i Overensstemmelse med gældende Ret,

hvorfor jeg ikke tror, der kan befrygtes nogen Usikkerhed heller i Fremtiden ved Anvendelse af de Udtryk, der er brugt i § 5. Retsanvendelsen vil være saa kendt med Fortolkningen af disse Udtryk, at jeg tror, vi skal lade dem blive staaende. — Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds var i det hele og store, ja, vist fuldt ud, tilfreds med den Formulering, de vigtige Bestemmelser i §§ 40 og 41 har faaet. Det er de Bestemmelser, der omhandler de forskellige Regler om Oprykning-, Ombytningsret o. s. v. Det ærede Medlem gjorde dog en Bemærkning, som kunde tyde paa, at han havde misforstaaet et Punkt, hvis jeg da har forstaaet ham rigtig, idet det ærede Medlem gik ud fra, at § 40 bestemte, at en senere Prioritet aldrig kunde rykke op i den Forstand, at ikke Hovedstolen i hvert Fald maatte staa som første Prioritet, at altsaa Ombytningsret var hjemlet indenfor det Beløb, som den oprindelige første Prioritet lød paa. Det er ikke rigtig, hvis det ærede Medlem har villet gaa saa vidt i sin Opfattelse af § 40, thi det fremgaar af Begyndelsen af § 40, 3die Stykke, at det gyldigt kan vedtages i et efterstaaende Pantebrev, at Panteretten ifølge dette rykker op, efterhaanden som en foranstaaende Panteret afdrages, eller naar denne Panteret til et forud angivet bestemt Tidspunkt helt indfries. Men bortset derfra har det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds Ret i sin Opfattelse af den udvidede Ret, der ved dette Lovforslag skulde være givet Ejeren i Forhold til den gældende Ret.

Det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Godskesen), som i øvrigt ogsaa udtalte sig særdeles anerkendende om Lovforslaget som Helhed, kom særlig ind paa Reglerne om Underpant i Løsøre, der her omhandles i § 47, og talte navnlig om de Tilfælde, hvor det drejede sig om Underpant i bestemte Løsøregenstande. At begrunde nærmere, hvorfor Lovforslaget har faaet det Indhold, det har, vilde være det samme som at oplæse Side 306—309 i Prof. Vinding Kruses Betænkning, hvor der dels er givet en Oversigt over fremmed Ret paa dette Omraade, dels en nærmere Begrundelse af Lovforslagets Regler, og hvor Professoren kommer til samme Resultat, som vi i Justitsministeriet er kommet til, at man vist alligevel bør bevare Løsøre som Kreditbasis, dog at der maa knyttes ret strenge Betingelser dertil. Jeg vil være enig med det ærede Medlem i, at hvis det skulde vise sig, at disse Bestemmelser giver Anledning til meget vidtløftige Diskussioner eller Under-søgelser — hvad jeg dog ikke haaber, da det